

Informace pro odběratele – kanalizační přípojky

Veškeré manipulace na kanalizační síti pro veřejnou potřebu, provozované DSO Údolí pod Ostrým, může provádět pouze provozovatel či jím pověřená servisní organizace, kteří jsou v souladu s příslušným Kanalizačním řádem zodpovědní za množství a kvalitu odváděné odpadní vody.

Ze shora uvedených důvodů se realizace kanalizační přípojky dotýká plnění provozních povinností, a proto si DSO Údolí pod Ostrým vyhrazuje právo na stanovení technických podmínek pro napojení nemovitosti na kanalizaci pro veřejnou potřebu včetně postupu, který musí být dodržen od převzetí podkladů potřebných pro napojení nemovitosti, po uzavření SMLOUVY O ODKANALIZOVÁNÍ.

Podle § 32 a § 33 Zákona č. 274/2001 Sb. O vodovodech a kanalizacích, ve znění pozdějších předpisů jsou za přestupky fyzických osob a správní delikty právnických osob a podnikajících fyzických osob považovány mj. např. práce prováděné v ochranném pásmu kanalizace bez souhlasu provozovatele, poškození kanalizace, neoprávněná manipulace s kanalizací, vypouštění odpadní vody bez uzavřené smlouvy, vypouštění odpadních vod přes septik nebo žumpu, neprovádění řádného provozu kanalizační přípojky ad. Pokuty, které lze za přestupky uložit sahají do výše až 200 tis. Kč.

Technické požadavky na kanalizační přípojku

1. Zásady pro navrhování a provádění gravitačních kanalizačních přípojek stanoví ČSN 75 6101, pro tlakové a podtlakové přípojky je třeba zohlednit ČSN EN 1671 a ČSN EN 1091.
2. **Každá nemovitost má mít svou samostatnou domovní kanalizační přípojku.** Odvodnění dvou nebo více nemovitostí jednou přípojkou se nedoporučuje a lze ho provést se souhlasem provozovatele pouze výjimečně.
3. Na kanalizaci pro **veřejnou potřebu nesmí být napojena přípojka odvodňující nemovitost přes funkční septik nebo zaústěn přepad z žumpy.** V případě, že byl stávající způsob likvidace odpadních vod z nemovitosti řešen předchozím způsobem, musí být součástí dokumentace předkládané stavebnímu úřadu jednoznačné vyřazení tohoto zařízení z provozu. Předčisticí zařízení na kanalizační přípojce, resp. zaústění předčištěných odpadních vod může odsouhlasit pouze provozovatel kanalizace a povolit vodoprávní orgán. **Potvrzení o likvidaci zbývajících OV musí doložit odběratel potvrzením od autorizované osoby, která je oprávněna s těmito OV nakládat.**
4. **Přístupnost kanalizačních přípojek se zajišťuje revizními šachtami. U splaškových kanalizačních přípojek se revizní šachta osazuje na hranici připojované nemovitosti.**
5. **Domovní revizní šachta, tak jako kanalizační přípojka, musí být vodotěsná a nesmí být příčinou vnikání srážkových a balastních vod do kanalizace.** Min. průměr domovní revizní šachty je DN 300. Pro zajištění bezproblémového provozování celého kanalizačního systému je třeba používat šachty dodávané výrobcí potrubí. Tyto šachty jsou sestavené ze stavebních nebo montážních, předem vyrobených dílců (vstřikované díly z PP – dno s podestou a žlábkem, svislá část z vlnovce, možnost teleskopické zhlaví, poklop s únosností dle místa osazení).
6. Nejmenší jmenovitá světlost kanalizační přípojky je DN 150. Při návrhu světlosti větší než DN 200 je třeba doložit hydrotechnický výpočet.
7. Kanalizační přípojka musí být:
 - co nejkratší, v jednotném sklonu, v přímém směru, kolmá na stoku a v celé délce stejného profilu
 - min. sklon DN 200 - 10‰, DN 150 - 20‰, max. dovolený sklon 400‰, jinak je třeba provést na přípojce stupeň nebo spadiště
 - hloubka uložení musí odpovídat ostatnímu technickému vedení (ČSN 73 6005)
8. **Napojení přípojky musí být vodotěsné, nesmí oslabit nebo poškodit stoku** (popraskání, dodatečná deformace vlivem narušení zhutněného obsypu u plastových trub apod.), **zasahovat do kanalizace**

a způsobit provozní potíže.

9. Na výstavbu kanalizační přípojky musí být přednostně použit trubní materiál odpovídající materiálu stoky, na kterou je přípojka napojována.
10. Min. výška krytí přípojky pod silniční komunikací je 1,8 m, V chodníku a přidružených zelených pásích, které neslouží provozu ani stání vozidel je třeba, aby hloubka uložení nebyla na překážku výškovému křížení s dalšími technickými sítěmi (voda, plyn – viz ČSN 73 6005).
11. Pro křížení a souběh kanalizačních přípojek s ostatními technickými sítěmi platí ČSN 73 6005.
12. **Ochranné pásmo kanalizační přípojky je vymezeno šířkou 0,75 cm od osy na obě strany. Nesmí být zastavěné ani osázené stromy.**
13. Kanalizační přípojky do DN 200 musí být na kanalizaci pro veřejnou potřebu napojeny přes kanalizační tvarovky osazené při stavbě. Připravený zaslepený konec pro napojení kanalizační přípojky musí být před zahájením výkopových prací vytyčen, případně vyhledán kamerou. Odbočkový kus lze na stoku osadit i dodatečně po odstranění nutné délky průběžné trouby.
14. Pouze v případě, že pro nemovitost nebyla odbočka osazena (materiál stokové sítě neobsahuje kusy na odbočky, dodatečně připojené nemovitosti ap.) lze napojení řešit:
 - stokovou vložkou zajišťující vodotěsné spojení, osazenou do kruhového otvoru vyvrtaného v horní polovině trouby pod osovým úhlem 90°,
 - sedlovým kusem s těsným spojením mezi vnější plochou trouby a vnitřní plochou sedlové příruby. Otvor musí být vyvrtán nebo vyříznut pomocí šablony. Sedlový kus se osazuje do horní poloviny trouby pod osovým úhlem 45° nebo 90°. Jiný způsob provedení otvoru do kanalizačního potrubí je nepřípustný. Na konstrukci stoky nesmí vzniknout trhliny a jiná poškození. Délka připojovacího kusu přípojky se doporučuje v rozmezí 500 - 600 mm.
 - Výjimečně, po odsouhlasení příslušným provozem, lze přípojku do DN 200 zaústit do vstupní šachty v úrovni průměrného bezdeštného průtoku při vytvoření koryta v kynetě šachetního dna.
15. Při velkém výškovém rozdílu mezi přípojkou a stokou, lze provést na přípojce spádišťovou šachtu.
16. Projektová dokumentace kanalizační přípojky musí obsahovat:
 - technickou zprávu s uvedeným množstvím splaškových a srážkových vod a bude-li napojovaná nemovitost produkovat vody technologické i jejich kvalitu
 - přehlednou situaci obce s vyznačením místa stavby (1 : 2000)
 - podrobnou situaci přípojky s uvedením katastrálních čísel dotčených nemovitostí, se zakreslením připojovaných objektů a rušené žumpy či septiku (1:200, nebo 1:100)
 - podélný profil přípojky a hlavního svodu k zaústění do stoky s udáním nadmořských výšek odvodňovaných podzemních podlaží a terénu
 - výkres revizní nebo měrné šachty na kanalizační přípojce
 - vzorové uložení potrubí a výkaz obsahující seznam použitých trub a tvarovek
17. Kanalizační přípojky se jmenovitou světlostí větší než DN 200 musí být vybaveny měrnou šachtou umožňující měření průtoku a odběr vzorků. Měrná šachta musí být umístěna tak, aby byla vždy přístupná.
18. Kanalizační přípojky do DN 200 se na stoku napojují pod úhlem 45°, výjimečně až 90°. Směrové vedení se v místě napojení upravuje pomocí oblouků.
19. Přípojky do DN 200 se zaústíjí do horní poloviny profilu stoky.
20. Přípojky DN 250 a výše je třeba zaústit pouze do spojných šachet a to v místě dna šachty společně s vytvořením kynety v něm.
21. **V územích ohrožených povodněmi nebo jiným nežádoucím vzduťm ve stokové síti doporučujeme na domovní kanalizační přípojce osadit zpětnou armaturu, např. zpětnou klapku.**

Všeobecné technické informace pro připojení

Na realizaci kanalizační přípojky v zastavěném území se vztahuje následující legislativa:

- Zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích v platném znění
- prováděcí vyhláška č. 428/2001 Sb. k zákonu č. 274/2001 Sb v platném znění.
- Zákon o odpadech č.185/2001 Sb., Vyhl. č. 381/2001 Sb., Katalog odpadů v platném znění
- Zákon č. 183/2006 Sb., stavební zákon v platném znění

1. **Vlastníkem kanalizační přípojky je vlastník pozemku nebo stavby připojené na kanalizaci, neprokáže-li se jinak. Výjimkou mohou být pouze smlouvou doložené případy dokládající, že přípojka nebo její část byla předána majiteli kanalizace.**
2. **Kanalizační přípojka se zřizuje pro každou nemovitost s vlastním popisným číslem. Jednu kanalizační přípojku nelze realizovat pro dva nebo více pozemků evidovaných v katastru nemovitostí s více vlastníky.**
3. **Odvedení odpadních vod z pozemku nebo stavby je splněno okamžikem vtoku odpadních vod z kanalizační přípojky do kanalizace.**
4. **Náklady na realizaci napojení kanalizační přípojky na kanalizaci, hradí vlastník, jemuž je umožněno napojení, pokud se nedohodnou jinak.**
5. **Vlastník kanalizační přípojky je povinen zajistit, aby kanalizační přípojka byla provedena jako vodotěsná a tak, aby nedošlo ke zmenšení průtočného profilu stoky, do které je zaústěna.**
6. Pokud v rámci provozování, provádění údržby a oprav provozovatel či servisní organizace zjistí, že **technický stav přípojky je nevyhovující nebo neopravitelný, musí následovat rekonstrukce celé přípojky majitelem nemovitosti.**
7. **Do kanalizace pro veřejnou potřebu mohou být odváděny pouze vody znečištěné v míře a množství stanoveném v Kanalizačním řádu a ve Smlouvě o odkanalizování. U splaškové kanalizace je základním předpokladem pro provádění kontroly množství vypouštěných odpadních vod realizace kontrolní šachty na splaškové kanalizační přípojce.**
8. **Likvidace vody neznečištěné – např. podzemní (drenáže), pramenité, dešťové odtékající z čistých ploch, musí být řešena mimo splaškovou kanalizaci (zasakování apod.).**
9. **Do kanalizace ukončené čistírnou odpadních vod není dovoleno vypouštět odpadní vody přes septiky ani přes žumpy.**
10. **Na splaškovou kanalizaci lze napojit pouze odpadní vody z kuchyňských dřezů, WC, koupelen a prádeln.**
11. Kanalizačními přípojkami se připojují nemovitosti na kanalizační zařízení pro veřejnou potřebu. Jedná se o samostatnou stavbu tvořenou úsekem potrubí od vyústění vnitřní kanalizace stavby nebo odvodnění pozemku k zaústění do stokové sítě.
12. Vnitřní kanalizace je potrubí určené k odvádění odpadních vod, z pozemku nebo stavby až k místu připojení na kanalizační přípojku.
13. Vlastník kanalizace, popřípadě provozovatel, pokud je k tomu vlastníkem zmocněn, je povinen umožnit připojení na kanalizaci, pokud to umožňují kapacitní a další technické požadavky.
14. Kanalizační přípojky musí být v souběhu a při křížení uloženy hlouběji než vodovodní potrubí. Výjimku lze povolit pouze za předpokladu, že bude provedeno takové technické opatření, které zamezí možnosti kontaminace pitné vody vodou odpadní, a to při běžném provozu i v případě poruchy kanalizace.
15. Odpadní vody, které k dodržení nejvyšší míry znečištění podle Kanalizačního řádu vyžadují předchozí čištění, mohou být vypouštěny do kanalizace jen s povolením vodoprávního úřadu.

16. Kuchyňský odpad je podle vyhlášky č. 381/2001 Sb., kterou se stanoví Katalog odpadů, zařazen pod č. 20 01 08 jako organický kompostovatelný biologicky rozložitelný odpad z kuchyní a stravoven a je povinnost s ním nakládat v souladu se zákonem o odpadech č.185/2001 Sb., v platném znění. Takový pevný odpad není běžnou součástí komunálních odpadních vod a způsobuje vážné problémy nejen s odváděním odpadních vod kanalizační sítí, ale také při jejich čištění a následném vypouštění do toků. Kanalizace slouží výhradně pro odvádění a zneškodňování odpadních vod, které přesně definuje zákon č. 254/2001 Sb. o vodách.
17. **Výstavba kanalizační přípojky vyžaduje územní rozhodnutí.** Stavební úřad může v územním rozhodnutí u jednoduchých staveb na žádost stanovit, nevylučuje-li to povaha věci, že nebude požadovat ohlášení stavby. Místo územního rozhodnutí může stavební úřad pro přípojky kratší jak 50 m vydat územní souhlas. K žádosti je třeba přiložit jednoduchou projektovou dokumentaci zpracovanou podle technických požadavků na kanalizační přípojku. Dokumentace se musí sestávat z technického popisu a příslušných výkresů.
18. **Neboť je stoková síť oddílná, musí být i vnitřní kanalizace oddílná.**
19. **Potrubí kanalizační přípojky musí být uloženo do nezámrzné hloubky nebo se musí chránit proti zamrznutí, např. tepelnou izolací.**
20. **Čistící šachty nebo čistící kusy se nesmí osadit v místnostech, ve kterých by případný únik odpadních vody mohl ohrozit zdravé podmínky při užívání stavby.**

Co nepatří do kanalizace

Upozorňujeme všechny odběratele, že v kanalizačním řádu je určena míra znečištění odpadních vod a také veškeré informace o tom, co do kanalizace nepatří. Tyto nepřípustné odpady je nutno likvidovat jiným způsobem a veškeré jejich vypouštění je proti Kanalizačnímu řádu a může být sankcionováno. A to nejen stanovenou pokutou, ale i vymáháním náhrady škod způsobených na zařízení stokové sítě.

Do stokové sítě nepatří následující látky:

- Látky radioaktivní, infekční a karcinogenní,
- Jedy, žíraviny a výbušniny,
- Pesticidy, Omamné látky, hořlavé látky,
- Biologicky nerozložitelné tensidy,
- Organická rozpouštědla,
- Ropné látky, silážní šťávy, průmyslová a statková hnojiva,
- Látky způsobující změnu barvy vody,
- Látky, které by mohly způsobit ucpání kanalizační stoky.
- Pevné odpady včetně kuchyňských, ať ve formě pevné nebo rozmělněné, které se dají likvidovat, tzv. „suchou cestou“.
- Léky – patří zpět do lékárny nebo do sběrného dvora

Jak je uvedeno, do kanalizace nepatří řada látek, tento odpad ukládejte dle druhu do kontejnerů, sběrných dvorů a sběrových míst.

Koncentrované kapalně, tuhé nebo nebezpečné odpady do kanalizace v žádném případě nepatří.

Zásadní problémy v kanalizaci:

1. Tuk:

Po ochlazení tuku v kanalizaci vznikají hrudky, které se postupně nabalují a zachycují do sebe další příměsi, které pak ucpávají čerpadla v čerpacích stanicích na kanalizaci, obalují sondy, které ovládají chod čerpadel a zastavují je. Tučky se v kanalizaci také částečně rozkládají, vznikají mastné kyseliny a ty zvyšují korozi stěn kanálů a potrubí. V extrémních případech vznikne tuková kra a dojde k úplnému ucpání kanalizace. Následně musí provozovatel vodohospodářské infrastruktury provést čištění kanalizace kombinovanými tlakovými vozy, které materiál včetně tuků rozplaví a zachytí a ten je pak odvezen na skládku. Stejně tak tuk působí i problémy v samotném procesu čištění na čistírnách odpadních vod a to tím, že prochází čistírnou a zhoršuje vlastnosti aktivovaného kalu a následně tedy i odtokové parametry.

Možné řešení pro domácnosti:

Kanalizační řád nezakazuje vypouštět vodu s tuky z domácností, ale povolené koncentrace tuků ve vypouštěné splaškové vodě jsou tak nízké, že z nich zákaz vylévání tuků do odpadů vyplývá. V případě ideálního nakládání s kuchyňskými odpady, je rozumné oleje a tučky přendat například do krabice od mléka či starého sáčku, olej přelít do PET lahve či láhve od oleje a odevzdat jako tříděný odpad, či v horším případě vyhodit do komunálního odpadu.

Řešení pro restaurační provozy:

Pro vývařovny a podobné provozy platí povinnost zachycení tuků v lapácích tuků a olejů a povinnost řádně je provozovat. Lapák tuků je zařízení sloužící především k ochraně kanalizace před mechanickými problémy při zalepování potrubí tukem. Vhodnost lapáku z hlediska jeho použití s ohledem na kapacitu je dána jmenovitou velikostí (NG) což je bezrozměrné číslo udávající

ověřenou schopnost lapáku zachycovat tuky a oleje při odpovídajícím průtoku. Určení jmenovité velikosti je výsledkem zkoušky typu uskutečněné dle ČSN EN 1825-1. Tuková odpadní voda musí být napojena na samostatnou kanalizační větev, která je zaústěna do lapáku tuku a z lapáku pak do komunální kanalizace. Na tukovou kanalizaci se napojují výlevky, dřezy a žlaby z připraven masa, varny, výdeje jídel, mytí stolního a provozního nádobí (otázkou je napojení odpadů z myček). Základním principem činnosti lapáku tuku je sedimentační proces v čase, který je důležitý pro odstranění volných tuků a ještě mnohem více emulgovaných tuků (emulgovaný tuk se vyskytuje hlavně z odpadních potrubí myček působením chemických prostředků a mechanického účinku trysek. Odsazované tuky a oleje (jsou lehčí) jsou zachycovány na přepážce lapáku. Po určité době provozu (dle provozního řádu), je tuk z hladiny lapáku odčerpáván, po naplnění pak celý lapák vyčištěn. Vzniklý odpad musí být předán oprávněné firmě k likvidaci.

2. Drtiče kuchyňského odpadu:

Kuchyňské odpadky nepatří do kanalizace, je nerozumné lehce oddělitelný odpad drtit a směšovat s odpadní vodou, ze které je následně velmi nákladné jeho odstranění na ČOV. Ti co používají drtiče kuchyňských odpadů a rozmělněné odpady splachují do kanalizační sítě, porušují kanalizační řád dle vyhlášky č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon o vodovodech a kanalizacích. Tyto odpady podléhají režimu zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a dle vyhlášky č. 381/2001 Sb. je kompostovatelný kuchyňský odpad zařazen do kategorie komunálního odpadu. Kuchyňský odpad způsobuje ucpání kanalizační přípojky, ucpání veřejné kanalizace, zvýšení zápachu a podporuje množení hlodavců, kteří dobře živení přežívají v kanalizaci.

3. Hygienické pomůcky

Velkou komplikací v provozu kanalizace a ČOV jsou i hygienické pomůcky, nejen plíny, vložky, tampóny, ale v současnosti i hojně používané vlhčené ubrousky. Materiál na těchto výrobcích je velmi odolný, pružný a biologicky nerozložitelný. Po kontaktu se strojním vybavením čerpacích stanic nebo nátoků na čistírnu odpadních vod se namotává na oběžná kola čerpadel až do jejich úplného ucpání. Následně pak musí být zařízení zastaveno, a pokud nedošlo k jeho poškození tak alespoň rozebráno a vyčištěno. Nezanedbatelným problémem dále je, že tyto lehké plasty plavou v kanalizaci na hladině a během deště se mohou dostat s odlehčenou dešťovou vodou až do řek, kde pro svou trvanlivost vydrží velmi dlouho. Proto po použití nesplachujte hygienické pomůcky do záchodu, ale vyhoďte je do směsného odpadu. Výjimku tvoří hygienické pomůcky určené pro splachování (např. vlhčené toaletní papíry), kde je výslovně uvedeno, že jsou rozložitelné a lze je splachovat.

4. Komunální a stavební odpad

Do kanalizace také nepatří jakýkoli komunální odpad. Staré provazy, hadry či kovové předměty (např. žiletky, hřebíky, dráty) do kanalizace nepatří. Tento odpad je nutno ukládat do sběrného dvora, či nádob na směsný komunální odpad.

Stejně tak velké problémy mohou způsobovat jakékoliv odpady ze staveb. Jedná se jak o zbytkové igelity, plachty, montážní pěny, silikony či polystyreny, tak i o veškerý abrazivní materiál, jako je například písek, beton ad. Veškerý tento odpad opět patří do sběrného dvora či do nádob na směsný komunální odpad.

Jakýkoliv pevný či abrazivní materiál snadno způsobí poničení technologického vybavení čerpacích stanic, stejně jako může způsobovat ucpávání kanalizace. V případě poškození tohoto vybavení mohou nastat velké problémy jak s opravou poničených čerpadel anebo s čištěním veřejné kanalizace. Sankce za poškození kanalizace či vyúčtování oprav technologického zařízení za takového prohřešky určitě nestojí.